

V této práci jsem se pokusil o historickou analýzu hudebních burz; pravidelných neoficiálních akcí, sloužících jako platforma pro výměnu běžným způsobem nedostupných zahraničních gramofonových desek a jiného zboží. Své bádání jsem vedl několika směry. Nejprve jsem přiblížil společenské podmínky normalizačního Československa, které měly vliv na vznik a charakter hudebních burz. V rámci této otázky jsem se zabýval především postavení západní hudby, hlavního artiklu na hudebních burzách, v tehdejších veřejném diskurzu. Analýza policejních pramenů mi poté umožnila odhalit různé formy postupu represivních složek vůči účastníkům mnou sledovaných akcí. Přestože na hudebních burzách docházelo k porušování tehdy platných zákonů, represivní akce vůči nim namířené se vyznačovaly nepravidelností a různou intenzitou. Místo jednostranného represivního postupu státních orgánů docházelo v tomto prostředí spíše k vyjednávání hranic diktatury, hranic přípustného a nepřístupného jednání. Krajní postoje státních orgánů přitom představovalo na jedné straně rozeznání burz s pomocí donucovacích prostředků a na straně druhé jejich legalizace v roce 1987. Od té doby se burzy konaly pod hlavičkou Svazu socialistické mládeže.